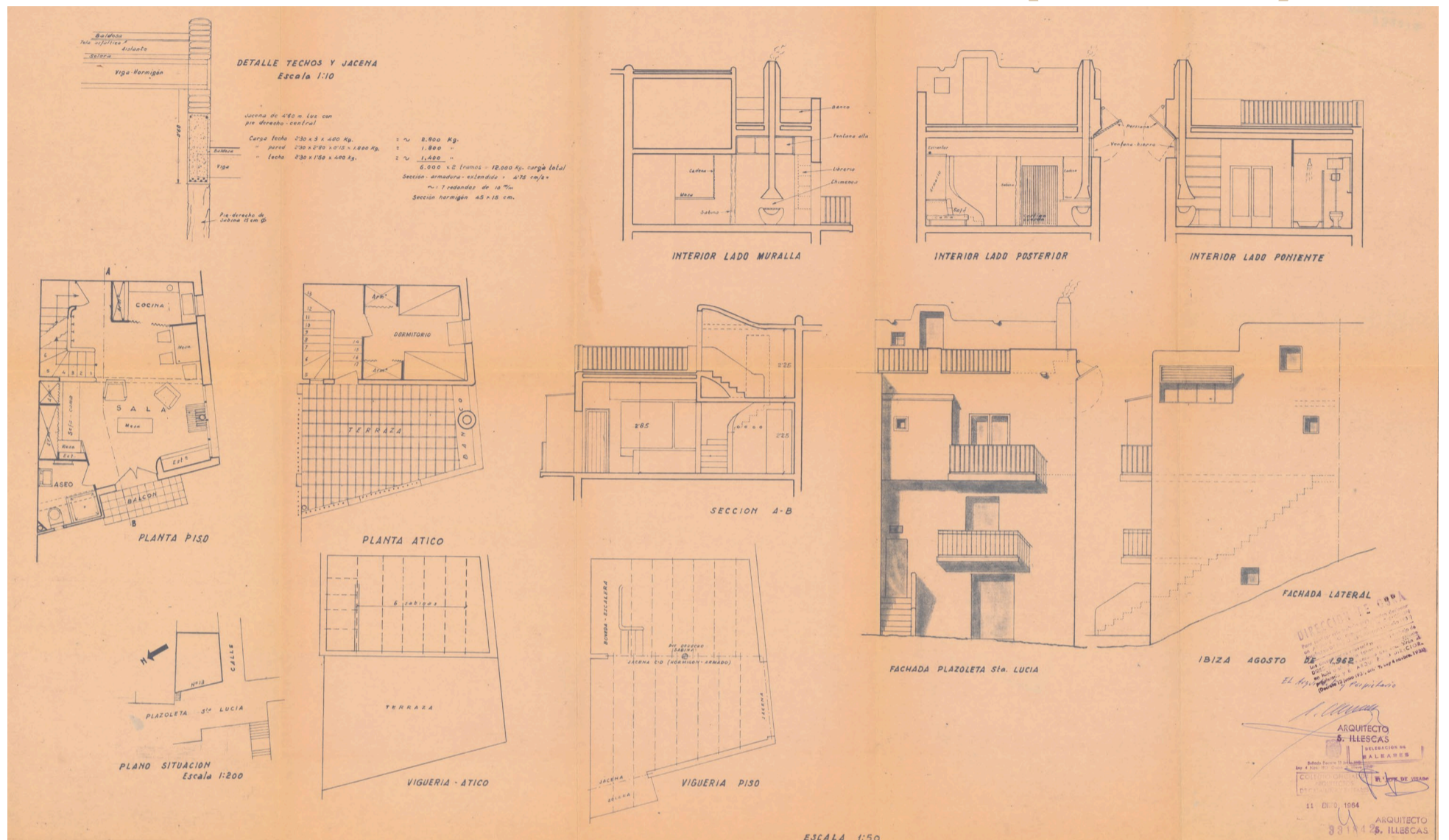

OBRA DEL MES

SIXTE ILLESCAS I MIROSA

AMPLIACIÓ D'EDIFICI A SA PENYA (EIVISSA)

L'apartament que projectà Sixte Illescas per a ell mateix al barri de sa Penya, molt a prop de les muralles, és un exemple d'un tipus d'encàrrec que es repetirà sovint en aquest entorn a partir dels anys seixanta: l'ampliació d'una o dues plantes de petits edificis al centre d'Eivissa.

Com a altres actuacions similars fetes per companys de generació en aquest mateix entorn, per exemple l'apartament Laabs que projectà Broner el 1960, els temes principals que es plantegen en aquests projectes són la integració del nou volum amb les façanes existents i el compliment del programa en unes dimensions tan reduïdes.

L'ampliació projectada per Illescas consisteix en la construcció d'un petit habitatge de dues plantes sobre una casa existent que fa cantonada amb el carrer de Santa Llúcia i les escales laterals de pujada al carrer del Passadís. La planta primera es distribueix en un únic espai amb un petit bany que es projecta en façana continuant amb l'alineació del petit balcó que s'obri al carrer de Santa Llúcia, mentre que la planta de dalt es destina a dormitori i solàrium.

Amb la intenció d'aconseguir compensar la manca d'espai es projecta la sala d'estar amb més alçada (2.85m), deixant la zona de la cuina que es correspon amb l'habitació de dalt amb l'alçada mínima (2.25m). A la façana lateral s'hi obrin dues finestres, una allargada i protegida amb persianes abatibles verticalment que il·lumina la part superior de la zona de la xemeneia, i la del dormitori.

Al marge d'altres consideracions, probablement el més interessant d'aquest tipus d'obres és comprovar com els arquitectes del GATCPAC (Sert, Illescas, Rodríguez Arias) mantingueren la relació amb Eivissa després de la Guerra Civil i com ells mateixos, trenta anys després del descobriment de l'illa, cerquen la incorporació a la seva obra d'elements de l'arquitectura popular sense renunciar a la seva condició d'arquitectes moderns, tot cercant el diàleg amb el lloc, com demostra en aquest cas la utilització de la fusta de savina en l'estructura del projecte i els remats dels elements de coberta.

ÀREA DE CONTEXT

AUTOR: Sixte Illescas i Mirosa (Barcelona, 1903-1986).

Cursà els seus estudis a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, on es titulà el 1928. Va ser, juntament amb J. Ll. Sert, G. Rodríguez-Arias, R. Churruga i F. Fàbregues, membre fundador del GATCPAC (Grup d'Arquitectes i Tècnics Catalans per al Progrés de l'Arquitectura Contemporània) i també participà a la revista del grup, A. C., a través de la qual es donà a conèixer l'arquitectura rural eivissenca que tant els havia seduït.

La majoria de les seves obres són a Barcelona on destaca la casa Vilaró (1929-1930) i la Casa Masana (1935-1940). L'any 1931 va ser nomenat l'arquitecte oficial de la CINAES (Cinematogràfica Nacional Espanyola) per a la qual projectà diversos cinemes. Acabada la guerra fou inhabilitat per exercir càrrecs públics, però va poder continuar exercint la seva professió. El 1949, va fundar el Club 49 per impulsar les avantguardes artístiques, organitzant concerts, exposicions i conferències. Va morir a Barcelona el 1986, allunyat -en certa forma oblidat- dels ambients arquitectònics del moment.

FITXA DESCRIPTIVA

CODI: AV1196752077

NIVELL DE DESCRIPCIÓ: Unitats documentals compostes

TÍTOL: PROYECTO DE AMPLIACIÓN

DATA: 1967

DADES FÍSQUES: Expedient en paper 52077 i còpia digital AV1196752077

ÀREA DE CONTINGUT I ESTRUCTURA

ABAST I CONTINGUT: Arxiu de visat

LOCALITZACIÓ DE L'ORIGINAL: Arxiu COAIB

PROCEDÈNCIA: Arxiu COAIB

arxiu
COAIB

/93